

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

3. veebruar 2015(*)

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ELTL artikkel 49 – EMP lepingu artikkel 31 – Juriidilise isiku tulumaks – Kontsern – Kontserni maksusoodustus – Mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi ülekandmine – Tingimused – Mitteresidendist tütarettevõtja lõpliku kahjumi kindlaksmääramise kuupäev

Kohtuasjas C-172/13,

mille ese on ELTL artikli 258 alusel 5. aprillil 2013 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: W. Roels ja R. Lyal,

hageja,

versus

Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik, esindajad: V. Kaye, S. Brighthouse ja A. Robinson, keda abistasid D. Ewart, QC, ja *barrister* S. Ford,

kostja,

keda toetavad:

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze ja K. Petersen,

Hispaania Kuningriik, esindajad: A. Rubio González ja A. Gavela Llopis,

Madalmaade Kuningriik, esindajad: M. K. Bulterman ja J. Langer,

Soome Vabariik, esindaja: S. Hartikainen,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, asepresident K. Lenaerts (ettekandja), kodade presidendid M. Ilešič, L. Bay Larsen ja J.-C. Bonichot, kohtunikud A. Rosas, E. Juhász, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger ja A. Prechal,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. juuli 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 23. oktoobri 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Komisjon palub oma hagiavalduses Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Ühendkuningriik kehtestas kontserni maksusoodustusele mitteresidendist äriühingute kahjumi osas (edaspidi „piiriülese kontserni maksusoodustus”) tingimused, mis muudavad maksusoodustuse saamise praktikas sisuliselt võimatuks, ja piiras selle soodustuse kasutamist 1. aprillile 2006 järgneva ajavahemikuga, siis on Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik rikkunud ELTL artiklist 49 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3, edaspidi „EMP leping”) artiklist 31 tulenevaid kohustusi.

Ühendkuningriigi õiguslik raamistik

2 Ühendkuningriigis võimaldab kontserni maksusoodustuse kord ühte kontserni kuuluvatel äriühingutel omavahel tasaarvestada saadud kasumit ja kahjumit. Samas ei võimaldanud füüsiliste ja juriidiliste isikute 1988. aasta tulumaksuseadusega (Income and Corporation Tax Act 1988, edaspidi „ICTA”) sätestatud kord arvesse võtta mitteresidendist äriühingute kahjumit.

3 Pärast kohtuotsust Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) muudeti ICTA 2006. aasta finantsseaduse (Finance Act 2006) sätetega, mis jõustusid 1. aprillil 2006, et võimaldada teatud tingimustel saada piiriülese kontserni maksusoodustust. Seejärel võeti need õigusnormid põhimõtteliselt samas sõnastuses üle juriidiliste isikute 2010. aasta tulumaksuseadusesse (Corporation Tax Act 2010, edaspidi „CTA 2010”).

4 CTA 2010 sätestab piiriülese kontserni maksusoodustuse tingimused. Vastavalt CTA 2010 artiklile 118 peab mitteresidendist äriühing olema ammendanud kahjumi arvessevõtmise võimalused nii sellel maksustamisperioodil, mille jooksul kahjum oli tekkinud, kui ka sellele eelnevatel maksustamisperioodidel, samuti on CTA 2010 artikli 119 lõigetes 1–3 nõutud, et puudub igasugune võimalus sellist kahjumit arvesse võtta tulevastel maksustamisperioodidel.

5 See, kas kahjumit saab arvesse võtta tulevastel maksustamisperioodidel, tuleb vastavalt CTA 2010 artikli 119 lõikele 4 kindlaks määrata aluseks võttes „olukorda, mis esineb vahetult pärast selle maksustamisperioodi lõppemist”, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

6 1998. aasta finantsseaduse lisa 18 punkti 14 lõike 1 alapunkti a ja punkti 74 lõike 1 alapunkti a kohaselt on kontserni maksusoodustuse taotluse üldine tähtaeg kaks aastat alates selle maksustamisperioodi lõppemisest, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

7 Supreme Court of the United Kingdom leidis 22. mai 2013. aasta otsuse punktis 33, et piiriülese kontserni maksusoodustuse kohaldamiseks tuleb enne 1. aprilli 2006 kehtinud õigusnormide – mida tuleb tõlgendada kooskõlas liidu õigusega – kohaselt kontrollida, kas kaebuse esitanud äriühing suudab tõendada maksusoodustuse kohaldamise taotluse esitamise ajahetkel teada olevate asjaolude alusel, et vaidlusalust kahjumit ei olnud võimalik selles liikmesriigis, kus on loovutanud äriühingu asukoht, arvesse võtta taotluse esitamisele eelnevatel maksustamisperioodidel, ja et seda kahjumit ei ole võimalik arvesse võtta taotluse esitamise ajal käimasoleval maksustamisperioodil või mõnel järgneval maksustamisperioodil.

Kohtueelne menetlus ja menetlus Euroopa Kohtus

8 Komisjon saatis 19. juulil 2007 Ühendkuningriigile märgukirja, milles ta juhtis tähelepanu selles liikmesriigis pärast kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) langetamist vastu võetud maksuõigusnormide võimalikule vastuolule asutamisevabadusega osas, milles need normid tuginevad mitteresidendist tütarettevõtja asukohariigis kahjumi arvessevõtmise võimaluste

ammendamise kriteeriumi eriti kitsale tõlgendusele. Lisaks sai neid õigusnorme kohaldada alles alates uute õigusnormide jõustumise kuupäevast, see tähendab alates 1. aprillist 2006.

9 Ühendkuningriik leidis 23. oktoobri 2007. aasta elektronkirjas, et piiriülese kontserni maksusoodustust puudutavad õigusnormid on kooskõlas Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuses Marks & Spencer (EU:C:2005:763) väljatöötatud põhimõtetega.

10 Komisjon saatis 23. septembril 2008 Ühendkuningriigile põhjendatud arvamuse, milles ta kordas oma seisukohta. Ühendkuningriik jäi 18. novembri 2008. aasta kirjas enda seisukoha juurde.

11 Pärast CTA 2010 vastuvõtmist saatis komisjon 25. novembril 2010 Ühendkuningriigile täiendava põhjendatud arvamuse.

12 Kuna Ühendkuningriigi 24. jaanuari 2011. aasta kirjas põhjendatud arvamusele vastuseks toodud argumendid komisjoni ei veennud, esitas ta käesoleva hagi.

13 Euroopa Kohtu presidendi 11. oktoobri 2013. aasta määrusega anti Saksamaa Liitvabariigile, Hispaania Kuningriigile, Madalmaade Kuningriigile ja Soome Vabariigile luba astuda menetlusse Ühendkuningriigi nõuete toetuseks.

Hagi

Esimene väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 49 ja EMP lepingu artiklit 31 osas, milles CTA 2010 artikli 119 lõige 4 muudab piiriülese kontserni maksusoodustuse saamise residendist emattevõtjale sisuliselt võimatuks

Poolte argumendid

14 Komisjon leiab, et CTA 2010 artikli 119 lõige 4 ei vasta asjaomasele liikmesriigile kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktidest 55 ja 56 tulenevatele nõuetele osas, milles selles on ette nähtud, et teises liikmesriigis või EMP osaliseks olevas kolmandas riigis asuva tütarettevõtja kahjumi tulevikus arvessevõtmise võimatus tuleb kindlaks määrata aluseks võttes „olukorda, mis esineb vahetult pärast selle maksustamisperioodi lõppemist”, mille jooksul kahjum oli tekkinud. Komisjoni sõnul on residendist emattevõtjal selle sätte tõttu sisuliselt võimatu kasutada piiriülese kontserni maksusoodustust.

15 Nimelt saab vastavalt CTA 2010 artikli 119 lõikele 4 anda piiriülese kontserni maksusoodustust vaid kahel juhul, nimelt esiteks olukorras, kus mitteresidendist tütarettevõtja asukoha liikmesriigi õigusnormid ei näe ette kahjumi mingisugust ülekandmise võimalust, ja teiseks olukorras, kus enne selle maksustamisperioodi lõppu, mille jooksul kahjum oli tekkinud, alustatakse tütarettevõtja likvideerimisega. Piiriülese kontserni maksusoodustus on seega välistatud tavalises turuolukorras, see tähendab juhul, kui on otsustatud lõpetada mitteresidendist tütarettevõtja tegevus ja alustada selle likvideerimisega pärast seda maksustamisperioodi, mille jooksul kahjum oli tekkinud. Ka on see maksusoodustus piiratud üksnes ühe maksustamisperioodi jooksul tekkinud kahjumiga.

16 Komisjon väidab, et Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktis 55 seatud tingimuste järgimise tagamiseks tuleb tütarettevõtja asukoha liikmesriigis maksusoodustuse kasutamise võimalust hinnata Ühendkuningriigis kontserni maksusoodustuse taotluse esitamise kuupäeva seisuga ja kohtutoimikus toodud konkreetsete asjaolude alusel. Sellest ei piisa, kui tugineda ainult teoreetilisele võimalusele mitteresidendist tütarettevõtja kahjumit hiljem arvesse võtta, mis tuleneb üksnes asjaolust, et tütarettevõtja suhtes ei ole veel

likvideerimisega alustatud.

17 Ühendkuningriik väidab vastu, et vastavalt kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktile 55 tuleb tingimust, mille kohaselt ei esine võimalust mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi arvessevõtmiseks järgnevatel maksustamisperioodidel tema asukohariigis, hinnata selle maksustamisperioodi lõpus, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

18 Väite kohta, et piiriülese kontserni maksusoodustust on sisuliselt võimatu saada, ütleb Ühendkuningriik, et äriühingul on majandustegevuse jätkamisel tavaliselt võimalik oma kahjum üle kanda järgnevasse maksustamisperioodi. Lisaks saab CTA 2010 artikli 119 lõikes 4 toodud tingimust täita ka palju erinevatel asjaoludel kui nendel, mille on esile toonud komisjon. Asjaomased sätted ei maini piiriülese kontserni maksusoodustuse kohaldamise tingimusena mitteresidendist tütarettevõtja likvideerimisega alustamist enne selle maksustamisperioodi lõppu, mille jooksul kahjum oli tekkinud. Arvestada tuleb kahjumiga tegutsenud tütarettevõtja tegevuse lõpetamise kavatsuse tõendatust ja likvideerimismenetluse alustamist kohe pärast maksustamisperioodi lõppemist. Likvideerimisega alustamise kavatsust võetakse arvesse koos kõikide teiste oluliste asjaoludega, mis esinevad selle maksustamisperioodi lõpus, mille jooksul kahjum oli tekkinud, et tuvastada, kas kahjumi arvessevõtmise puudumise võimaluse kriteerium on täidetud.

19 Menetlusse astujad leiavad, et Ühendkuningriigil ei ole kohustust ette näha võimalust mitteresidendist tütarettevõtjate kahjumi arvessevõtmiseks kõikidel juhtudel, kus seda kahjumit ei saa mujal arvesse võtta. Lisaks ei ole mitteresidendist tütarettevõtja *de facto* likvideerimise nõue ebaproportsionaalne.

20 Saksamaa Liitvabariik lisab, et kohtuotsusest Marks & Spencer (EU:C:2005:763) tulenev praktika tuleb kohtuotsuse K (C-322/11, EU:C:2013:716) järgselt uuesti läbi vaadata.

Euroopa Kohtu hinnang

21 CTA 2010 näeb ette kontsernide maksusoodustuse korra, mille kohaselt saab ühe äriühingu kahjumi maha arvata sama kontserni teise äriühingu kasumist. Erinevalt residendist äriühingute kahjumist saab mitteresidendist äriühingu kahjumit kontserni maksusoodustuse raames arvesse võtta üksnes juhul, kui see vastab CTA 2010 artiklites 118 ja 119 ette nähtud tingimustele.

22 Seaduses CTA 2010 ette nähtud kontserni maksusoodustus kujutab endast asjaomaste äriühingute maksusoodustust. Kahjumis tütarettevõtjate võlgade likvideerimise kiirendamine nende vahetu mahaarvamise teiste kontserni äriühingute kasumist kujutab endast maksusoodustuse kohaldamist nendele äriühingutele (vt kohtuotsused Marks & Spencer, EU:C:2005:763, punkt 32, ja Felixstowe Dock and Railway Company jt, C?80/12, EU:C:2014:200, punkt 19).

23 Käesoleva kohtuotsuse punktis 21 mainitud erinev kohtlemine maksusoodustuse andmisel olenevalt sellest, kas tegemist on residendist tütarettevõtjate kahjumiga või mitteresidendist tütarettevõtjate kahjumiga, võib takistada kontserni emaettevõtjal ELTL artiklis 49 toodud asutamisevabaduse teostamist, kuna see võib kallutada teda mitte asutama tütarettevõtjaid teistes liikmesriikides (vt selle kohta kohtuotsused Marks & Spencer, EU:C:2005:763, punkt 33; Felixstowe Dock and Railway Company jt, EU:C:2014:200, punkt 21, ja Nordea Bank Danmark, C?48/13, EU:C:2014:2087, punkt 22).

24 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb aga, et sellist erinevat kohtlemist võivad õigustada üheskoos kolm ülekaalukast üldisest huvist tulenevat põhjust, nimelt liikmesriikide vahel maksustamisväitumise jaotuse säilitamise vajadus ning kahjumi topelt arvessevõtmise ja maksustamise vältimise ohu ennetamise vajadus (vt selle kohta kohtuotsused Marks & Spencer,

EU:C:2005:763, punkt 51; Oy AA, C-231/05, EU:C:2007:439, punkt 51, ja A, C-123/11, EU:C:2013:84, punkt 46).

25 Lõpuks tuleb kontrollida, kas need tingimused, millele allub CTA 2010 sätete kohaselt piiriülese kontserni maksusoodustus, järgivad proportsionaalsuse põhimõtet – nimelt olles sobivad eelmises punktis nimetatud eesmärkide saavutamiseks, ei lähe need kaugemale selleks vajalikust.

26 Selles osas tuleb meenutada, et kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktis 55, milles käsitleti ICTA-t, mis välistas kontserni maksusoodustuse raames igasuguse mitteresidendist tütaretevõtjate kahjumi arvessevõtmise, leidis Euroopa Kohus, et residendist tütaretevõtja ja mitteresidendist tütaretevõtja kahjumi erinev kohtlemine ületab taotletavate eesmärkide saavutamiseks vajaliku olukorras, milles on mitteresidendist tütaretevõtja esiteks ammendanud tema asukohajärgses liikmesriigis olemasolevad kahjumi arvessevõtmise võimalused maksude alandamise taotluses käsitletava maksustamisperioodi ning kõigi eelnevate maksustamisperioodide osas kas selle kahjumi ülekandmise teel kolmandale isikule või nimetatud kahjumi mahaarvamise teel tütaretevõtja eelmiste eelarveaastate jooksul saadud kasumist, ja teiseks ei saa mitteresidendist tütaretevõtja kahjumit tema elukohajärgses liikmesriigis arvesse võtta kas tema enda või kolmanda isiku tulevaste maksustamisperioodide osas, seda eelkõige tütaretevõtja võõrandamisel kolmandale isikule (vt ka kohtuotsused Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, punkt 47, ja A, EU:C:2013:84, punkt 49).

27 Nagu nähtub kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktist 56, siis juhul, kui emaettevõtja tõendab ühes liikmesriigis maksuametile, et tütaretevõtja kahjum on lõplik sama kohtuotsuse punkti 55 tähenduses, on tema mitteresidendist tütaretevõtja kahjumi emaettevõtja selles liikmesriigis maksustatavast kasumist mahaarvamise võimaluse välistamine vastuolus ELTL artikliga 49.

28 Kuid tuleb nentida, et CTA 2010 artikkel 118 ja artikli 119 lõiked 1–3 võimaldavad residendist emaettevõtjal arvesse võtta mitteresidendist tütaretevõtja kahjumit olukordades, mida on nimetatud kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punktis 55.

29 Peale selle tunnistas komisjon ka ise oma hagiavalduses, et CTA 2010 lubab residendist emaettevõtjal põhimõtteliselt arvesse võtta mitteresidendist tütaretevõtja lõplikku kahjumit kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses.

30 Siiski on CTA 2010 artikli 119 lõige 4 komisjoni arvates vastuolus ELTL artikliga 49, kuna residendist emaettevõtjal on selle sätte tõttu praktikas sisuliselt võimatu kasutada piiriülese kontserni maksusoodustust.

31 Selles osas tuleb meenutada, et CTA 2010 artikli 119 lõige 4 määrab kindlaks kuupäeva, mille seisuga tuleb hinnata mitteresidendist tütaretevõtja kahjumi lõplikkust kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses. Säte näeb ette, et hindamisel tuleb aluseks võtta „olukorda, mis esineb vahetult pärast selle maksustamisperioodi lõppemist”, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

32 Komisjoni sõnul muudab see nõue sisuliselt võimatuks kontserni maksusoodustuse saamise mitteresidendist tütaretevõtja kahjumi suhtes, kuna see võimaldab praktikas residendist emaettevõtjal sellist kahjumit arvesse võtta üksnes kahel juhul: nimelt esiteks siis, kui asjaomase tütaretevõtja asukoha liikmesriigi õigusnormid ei näe ette kahjumi ülekandmise mingit võimalust ja teiseks siis, kui enne selle maksustamisperioodi lõppu, mil kahjum oli tekkinud, alustatakse tütaretevõtja likvideerimisega.

33 Tuleb siiski tõdeda, et komisjoni poolt esimesena kirjeldatud olukord ei ole asjakohane CTA

2010 artikli 119 lõike 4 proportsionaalsuse hindamisel. Nimelt nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi lõplikkus kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses ei saa tuleneda asjaolust, et liikmesriik, kus see tütarettevõtja asub, välistab kahjumi igasuguse ülekandmise võimaluse (vt kohtuotsus K, EU:C:2013:716, punktid 75–79 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellises olukorras ei saa emaettevõtja asukoha liikmesriik võimaldada piiriülese kontserni maksusoodustust ilma seejuures ELTL artiklit 49 rikkumata.

34 Teisena kirjeldatud olukorra osas tuleb tõdeda, et esiteks ei ole komisjon tõendanud oma sellise väite õigsust, mille kohaselt tuleb vastavalt CTA 2010 artikli 119 lõikele 4 selleks, et emaettevõtja saaks kasutada piiriülese kontserni maksusoodustust, alustada mitteresidendist tütarettevõtja likvideerimisega enne selle maksustamisperioodi lõppu, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

35 Nimelt on CTA 2010 artikli 119 lõikes 4 ette nähtud, et mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi lõplikkuse hindamisel kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses tuleb aluseks võtta olukord, mis esineb „vahetult pärast selle maksustamisperioodi lõppemist”, mille jooksul kahjum oli tekkinud. Sätte sõnastuse kohaselt ei ole seega igatahes kehtestatud nõuet asjaomase tütarettevõtja likvideerimisega alustamiseks enne selle maksustamisperioodi lõppu, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

36 Teiseks tuleb meenutada, et mitteresidendist tütarettevõtja kahjum on lõplik kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses ainult siis, kui tütarettevõtja ei saa enam oma asukohariigis tulu. Nimelt kui tütarettevõtja saab tulevikus kasvõi minimaalset tulu, esineb võimalus, et tekkinud kahjumit saab tasaarvestada tema asukohariigis tulevikus realiseeruva kasumiga (vt kohtuotsus A, EU:C:2013:84, punktid 53 ja 54).

37 Ühendkuningriik kinnitab aga konkreetse residendist emaettevõtja näite varal, kes on saanud piiriülese kontserni maksusoodustust, et mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi lõplikkust kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses on võimalik tõendada juhul, kui see tütarettevõtja lõpetas oma majandustegevuse ja müüs või hävitas kogu tulu saamiseks tarviliku vara vahetult pärast selle maksustamisperioodi lõppu, mille jooksul kahjum oli tekkinud.

38 Neil asjaoludel tuleb esimene väide tagasi lükata osas, milles selles tuginetakse ELTL artikli 49 rikkumisele.

39 Mis puudutab samuti komisjoni poolt esile toodud EMP lepingu artikli 31 rikkumist CTA 2010 artikli 119 lõikega 4, siis tuleb märkida, et kuna selle artikli sätetel on samasugune kohaldamisala kui sisult identsetel ELTL artikli 49 sätetel, on kõik eelnevad kaalutlused käesoleva vaidluse asjaoludel *mutatis mutandis* ülekantavad ka nimetatud artiklile 31 (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Soome, C-342/10, EU:C:2012:688, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Seega tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 49 ja EMP lepingu artiklit 31 osas, milles Ühendkuningriigi õigusnormides on välistatud piiriülese kontserni maksusoodustuse kohaldamine enne 1. aprilli 2006 tekkinud kahjumi suhtes

41 Komisjon väidab, et ELTL artiklit 49 ja EMP lepingu artiklit 31 on rikutud sellega, et enne 1. aprilli 2006 tekkinud kahjumi suhtes ei saa kohaldada piiriülese kontserni maksusoodustust, kuna nimetatud maksusoodustust ette nägevaid CTA 2010 sätteid saab kohaldada üksnes kahjumi suhtes, mis on tekkinud pärast 1. aprilli 2006, mil jõustus 2006. aasta finantsseadus.

42 Ühendkuningriik märgib vastuseks komisjoni nendele argumentidele, et piiriülese kontserni maksusoodustus kehtis ka enne 1. aprilli 2006, kuid seda reguleerisid nimetatud eelneva ajavahemiku suhtes kehtivad õigusnormid, mida tõlgendati pärast kohtuotsuse Marks & Spencer (EU:C:2005:763) langetamist kooskõlas liidu õigusega, nagu seda taotles Supreme Court of the United Kingdom käesoleva kohtuotsuse punktis 7 viidatud 22. mai 2013. aasta otsuses.

43 Kuid sõltumatult küsimusest, kas viitest sellele tõlgendusele, mille Supreme Court of the United Kingdom andis enne 1. aprilli 2006 kehtinud riigisisestele õigusnormidele ja mille kohaselt ei ole enne seda kuupäeva tekkinud kahjumi suhtes välistatud piiriülese kontserni maksusoodustuse kohaldamine, piisab õiguskindluse nõude täitmiseks seoses võimalusega kasutada enne nimetatud kuupäeva tekkinud kahjumi suhtes piiriülese kontserni maksusoodustust, tuleb nentida, et komisjon ei ole tõendanud selliste olukordade esinemist, milles enne 1. aprilli 2006 tekkinud kahjumi suhtes keelduti kohaldamast piiriülese kontserni maksusoodustust.

44 Neil asjaoludel tuleb teine väide tagasi lükata.

45 Eeltoodust tulenevalt tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

46 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Ühendkuningriik on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

47 Vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 1 kannavad Saksamaa Liitvabariik, Hispaania Kuningriik, Madalmaade Kuningriik ja Soome Vabariik enda kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**
3. **Jätta Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi, Madalmaade Kuningriigi ja Soome Vabariigi kohtukulud nende enda kanda.**

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: inglise.